

SOCIALISTIKI

ΕΙΚΟΦΡΑΣΗ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ Σ.Κ. ΕΔΕΚ

Σάββατο 14 Νοεμβρίου 1981 Τίμη 75 μίλια

Αρ. Φύλλου 116

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΤΩΝ ΑΣΤΩΝ Οδηγουν στη διχοτόμηση

Ανακοίνωση Σ.Κ. ΕΔΕΚ – Αριστερη Πτέρυγα

1. Οι ιδέες Βάλντχαιμ αποτελουν μια σημαντική καμπή στην πορεία των ενδοκυριακών συνομιλιών. Μετά από πολύχρονες άκαρπες συζητήσεις ο Γ.Γ. του ΟΗΕ υποβάλλει για πρώτη φορά την δική του εκτιμηση για μια «δικαιαιούμενη» λύση του Κυπριακού προβλήματος. Οι ιδέες Βάλντχαιμ διαφέρουν από οποιοδήποτε προηγούμενη πρόταση κύρια γιατί προέρχονται από τον εκπρόσωπο ενος οργανισμού που και οι δυο πλευρες στις συνομιλίες δέχονται σαν διαιτητη.

2. Παρ' όλη τη φαινομενική λεπτομέρεια των προτάσεων, οι ιδέες Βάλντχαιμ είναι πολύ ασαφείς στα βασικά σημεία λεπτουργίας της Δημοκρατίας. Ετσι ενω λεπτο-

μερειακα καθωρίζουν πόσες βουλες θα δημιουργηθουν και από πόσα μέλη θα αποτελείται η κάθε βουλή δεν αναφέρονται καθόλου στις εξουσίες της καθε μιας.

3. Επι πλέον οι ιδέες Βάλντχαιμ περιέχουν επικινδυνα διαχωριστικά στοιχεία. Τά κυριώτερα άπ' αυτα είναι:

a) Ο διαχωρισμός σε ΤΡΕΙΣ επαρχίες: μια Ελληνοκυπριακή, μια Τουρκοκυπριακή και μια ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ στην οποια θα στεγάζονται τα γραφεία και οι υπηρεσίες της Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης. Ετσι ακόμα και στο σημείο όπου οι δυο κοινότητες θα ήταν αναγκασμένες να έχουν επαφή, στο σημείο των

υπηρεσιων της Ομοσπονδιακής κυβέρνησης αυτο θα γίνεται σε μια απομονωμένη περιοχή αποκλειστικά χωρισμένη για την Ομοσπονδιακή γραφειοκρατία.

b) Η εξουσία πάνω στα λιμάνια και τα αεροδρόμια αφήνεται έμμεσα στις επαρχίες αφου μπαίνουν σαν ευθύνη του Ομοσπονδιακού Υπουργείου ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ Διεθνούς Εμπορίου και Τουρισμού, Ταχυδρομικών και Τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και Διεθνούς Ναυτιλοίας.

g) Οι εξουσίες που δεν καθωρίζονται αφήνοντας στις επαρχίες πράγμα που μετατρέπει τις επαρχιακές κυβερνήσεις στες κύριες

κρατικές μονάδες του νησιού.

4. Ακόμα λοιπον και στην περίπτωση που οι ιδέες Βάλντχαιμ γίνουν αποδεχτές και αποτελέσουν τη βάση μιας λύσης του Κυπριακού θα δώσουν μια ασταθή λύση με σοβαρες πιθανότητες νέας διακοινοτικης αιματοχυσίας.

5. Παρ' όλ' αυτα η αντίδραση της Ελληνοκυπριακής γηγεσίας παραμένει χλιαρη με αποτέλεσμα οι ιδέες Βάλντχαιμ να μετατραπουν σε ένα ακόμα βήμα στην αλυσίδα των υποχωρήσεων προς μια διχοτομικη λύση.

6. Οπως και σε προηγούμενα παρόμοια σχέδια η πιο έντονη αντίδραση εκδηλώθηκε από το Σ.Κ. ΕΔΕΚ που σωστα

διάβλεψε και ανάλυσε τους κινδύνους απο τις ιδέες Βάλντχαιμ και απαίτησε, σε αντιπαράθεση με τα άλλα κόμματα της Κύπρου, να δοθεί άμεσα στον Γ.Γ. του ΟΗΕ η απόφαση και όχι στο τραπέζι των συνομιλιών όπου οι ιδέες θα μετατρέπονταν υπεράσπιση της συζήτησης.

7. Ομως αυτο δεν είναι αρκετο. Η ίδια η φύση των συνομιλιών οδηγει με μαθηματικη ακριβεια σε μια διχοτομικη λύση. Η Κυπριακη αστικη τάξη, γιατι αυτη ουσιαστικα συνομιλει με την κλίκα του Ντεκτας, δεν είναι σε θέση να τα βάλει με τον Τουρκικο Στρατο. Και δεν αρκει να προβάλλεται σαν εναλλακτικη λύση η επανασυνέχειαστησελ.8

Μπράβο στην εθνοφρουρά!

των εργαζομένων υποστηρίζουμε εμεις) αλλα ερχεται το εκφραστικο οργανο της ΕΔΕΚ, σε κύριο σχόλιο του να βαρα παλαμάκια για μια ασκηση της εθνοφρουρας. Να εναποθετει ολες τις ελπίδες κι όλη την εμπιστοσύνη του σ' ενα σώμα στήριγμα του αστικου κράτους, ενα σώμα που πάντα έπαιξε και παιζει το ρόλο της καταστολης οποιασδήποτε «επικινδυνης» για

τους αστους κίνησης της εργατικης τάξης. Μα η αμυνα θα πουν ενάντια στον υπεραιλισμό;

Ακριβως γι αυτο ζητουσε κάποτε η ΕΔΕΚ τη Λαϊκη Πολιτοφυλακη. Γιατι τη βλέπαμε τότε σαν το μόνο τρόπο οργάνωσης που εξασφάλιζε αποτελεσματικη άμυνα με τη στρατευση ολου του λάου. Τη βλέπουμε και σαν το μόνο τρόπο άμυνας ενάντια και σε

TA NEA ΣΕΛΙΔΑ 8
Σάββατο 7 Νοεμβρίου

δεσεις

Μπράβο στην εθνοφρουρά!

Η άσκηση «Ευαγόρας 81» της Εθνικης Φρουρας στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία. Δεν το λέμε μόνο με βάση τις ανακούφισεις και τις δηλώσεις των αρμόδιων. Το λέμε που επίσης με βάση τις πρωτοβουλίες διαπιστώσεις και τις διαπιστώσεις εκείνων που πήραν μέρος σ' αυτή. Που είναι ενθουσιασμένων για την αρχιτητη της οργάνωσης και τη σφρίνεια των στόχων της.

Για πρώτη φορά εθνοφρουροι και έφεδροι είχαν την ευκαιρια να επιθεσθανουν με την άσκηση αυτη την ουσιαστική πρόσβαση που σημειώθηκε στην Εθνικη Φρουρα. Και έγιναν με ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΗ και με ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ και στην Εθνικη Φρουρα και στα δόλο-τους.

Το αισθήμα ασφαλειας που έδωσε αυτη πρέπει να εβραωθει. Και θα εβραιωθει με τη συνεχη φροντίδα για την ανάπτυξη της αμυντικής μας ικανότητας και με τη συνεχη θελτιώνη της μαχητικής ικανότητας των εθνοφρουρων και των εφεδρων.

κάθε προσπάθεια φασιστικης αναβίωσης μια και βλέπουμε την κάθαρση να πετιέται στα σκουπίδια.

Αλήθεια πότε έγινε η κάθαρση στην εθνοφρουρα και μας διέφυγε; Πότε επιβλήθηκε πάνω της δημοκρατικος έλεγχος απο το εργατικο κίνημα; Και πότε επαφε να είναι οργανο του ΔΗΚΟϊκου κράτους;

Μήπως μετετράπηκε σε κόκκινο στρατο και γι αυτο του βαράμε παλαμάκια; Σίγουρα κανένα τίμιο μέλος της ΕΔΕΚ, ιδιαίτερα αυτο που θυμούνται τους παληους αγώνες και τα παληα συνθήματα, δεν είναι ευτυχες με την κατάντια του εκφραστικου οργάνου του κόμματος.

ΔΙΕΘΝΗ

ΠΟΛΩΝΙΑ: Προοπτικες της πολιτικης επανάστασης

Στο περασμένο τεύχος αναλύθηκαν οι παράγοντες που έκαμναν φαίνεται πως το εργατικό κίνημα έμπαινε σε πορεία ύφεσης, έχοντας φτάσει στο πιο ψηλό σημείο ανάπτυξης του, από άποψη συνειδηματοποίησης και αγωνιστικότητας, τες μέρες που διεξαγόταν το πρώτο μέρος του συνέδριου της Αλληλεγγύης (αρχες Σεπτέμβρη). Τη λήξη του Συνέδριου ακολούθησε μια μεγάλη διαστάσεων επίθεση από τις ηγεσίες δύο των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης ενάντια στην Αλληλεγγύη, και η κινδυνολογία περι Σοβιετικης επέμβασης ξαναμπήκε στην ημερήσια διάταξη. Η αντίδραση των ηγετών της Αλληλεγγύης ήταν υπαναχώρηση — και η απάντηση των Πολωνικών αρχών επίθεση σ' όλα τα μέτωπα: χρήση του στρατου για τη δικπεραίωση των εργασιών όπου υπήρχαν απεργίες, απειλες για χρήση στρατιωτικης βίας ενάντια σε απεργους εργάτες, αντικατάσταση των μετριοπαθων από πιο σκληρα στοιχεια στην Πολωνικη διακυβέρνηση, προσπάθεια αναθεώρησης παλιων συμφωνιων με την Αλληλεγγύη κλπ.

Το τελευταιο δεκαπενθήμερο φαίνεται να επιβεβαιώνει τραγικη τη βασικη τοποθέτηση πως το κίνημα μπήκε σε πορεία ύφεσης. Η γραφειοκρατια σταθεροποιείται αργα αλλα σταθερα και ταυτόχρονα σκληραίνει τη στάση της. Η τελευταια κίνηση του στρατηγου Γιαρουζέλλσκι ήταν η αποστολη 3,500 επιλεκτων αξιωματικων και στρατιωτων στην επαρχια με σκοπο να βοηθήσουν στην πιο αποτελεσματικη λειτουργια του συστήματος διανομης πρώτων υλων και καταναλωτικων αγαθων. Σε ομιλία του δε στην Πολωνικη Βουλη ζήτησε την έγκριση νομοθεσίας η οποία να «απαιτει το άμεσο σταμάτημα όλων των απεργιων». Διαφορετικα, είπε, η κυβέρνηση θα προχωρούσε σε «ανορθόδοξα μέσα δράσης για την προστασια των πολιτων και του κράτους» υπονοώντας ήταν την ανακύρυξη στρατιωτικης δικτατοριας. Ταυτόχρονα βλέπει τη δημιουργια ενος «Μετώπου Εθνικης Συμφιλίωσης» αποτελουμένου απο την κομμουνιστικη ηγεσια, την Αλληλεγγύη και την καθολικη εκκλησια, (αιτημα της Αλληλεγγύης) να έχει ένα αποκλειστικη συμβουλευτικο χαρακτήρα δίχως οποιεσδήποτε εξουσίες.

Το ηθικο των Πολωνικων μαζων, βέβαια, βρίσκεται ακόμα ψηλα. Παρ' όλες τες απειλες του Γιαρουζέλλσκι πως αν η απεργia της Τετάρτης 29 Οκτώβρη πραγματοποιόταν θα αντιμετωπιζόταν με δραστικα μέτρα, παρα την προειδοποίηση αλλων κομμουνιστων ηγετων πως η απεργia μπορούσε να οδηγήσει στο «χύσιμο αδελφικου αιματο», και αγνοώντας τες απεγνωσμένες εκκλήσεις του Βαλέσα για αυτοσυγκράτηση, ο Πολωνικος λαος, ολόσωμος, έδειξε τη δύναμη του νεκρώνοντας κάθε οικονομικη διαδικασια στην Πολωνικη κοινωνια. Παράλληλα συνεχίζονται οι ανεπίσημες απεργιες. Στο Ζιράντοβ συνεχίζεται για πάνω απο τρεις βδομάδες η απεργia 12,000 εργατων με αίτημα την αυξημένη παροχη τροφίμων. Στην περιοχη Ζιλόνα Γκόρα βρίσκεται στη Τρίτη της βδομάδα η απεργia

150,000 εργατων που διαμαρτύρονται για την απόλυτη ενος τοπικου αντιπροσώπου της Αλληλεγγύης (1). Στό Ταρνομπρέγκ 180,000 απεργουν για την έλλειψη τροφίμων.

Και η ηγεσια των Πολωνων εργατων;

«Θέλω να νομίζω» είπε για την Γενικη Απεργia της 29ης Οκτώβρη ο Βαλέσα μιλώντας στο εργοστάσιο Ρόζα Λούξεμπουργκ στη Βαρσοβια «πως αυτη η απεργia θα είναι τη τελευταια στο είδος της!» Αμέσως δε μετα την απεργia το εθνικo συμβούλιο της Αλληλεγγύης ζήτησε το σταμάτημα όλων των ανεπίσημων απεργιων. Πάνω στο θέμα της αποστολης στρατιωτικων ομάδων στην επαρχia, ο Βαλέσα δήλωσε: «Πρέπει να υπάρχει τάξη και ησυχia μέσα στον κόσμο κι αυτο θα το κάνουμε μέσα απο το στρατο!!

Οι δηλώσεις που βγαίνουν απο το στόμα των ηγετων της Αλληλεγγύης τον τελευταιο καιρο είναι απίστευτες. Εχουν κατανήσει να παιζουν τον ρόλο των οργάνων του κράτους μέσα στη συντεχνia. Αυτοι οι ηγέτες είναι ικανοι με τα λάθη που διαπράττουν να θάψουν αυτη την μεγαλειώδη κίνηση των Πολωνικων μαζων, παραδώνοντας αμαχητι το κίνημα στα νύχια των γραφειοκρατων. Να ποια είναι η βασικη τους τοποθέτηση: «Η κυβέρνηση πρέπει να συμφωνήσει με τον τρόπο που εμεις αντιλαμβανώμαστε το οικονομικo συμβούλιο.» (η Αλληλεγγύη ζητα εξουσίες για το Μέτωπο Εθνικης Συνδιαλλαγης) «σύντομα, πριν απο το επόμενο κύμα απεργiων, γιατι μετα τις απεργiες αυτο δεν θα είναι αρκετο για να ικανοποιησει τα μέλη μας και η κυβέρνηση θα αναγκαστει να παραχορήσει περισσότερα». Απολογούνται στη γραφειοκρατia για τα αιτήμata που βάζουν! Ανοικτa κι επισήμa πia, παραδέχονται πως δεν έχουν να παιξουν κανένα ρόλo σαν καθοδήγηση και πως οti αιτήμata προβάλλouν το κάνουν μόνo και μόνo απo τρόμo προς τηn ίδia τouς tηn βάση. Αντi νa.δώσouν κatεύθuησi tηs tεs sτrέψouν pίσow!

Οσo γia tηn έμμesη uπoτήriηs tou Βaλέsa γia tηn xρoηs iμpoioiηs tou σtρatoou σtηn leitouρyia tou sυstήmatoς dianomēs, autē pia eίvai aνw potoamaw. Blépepi tō ppoβlēmata na lúetai metenantikatásas tōn γrafeiokratōn tou koom. kómmatoς apō tōs γrafeiokratēs tou σtρato! Pētai tō aitēmata tōn sundikātou γia autodiaschērīs tōpēi tηn μtán, xénhái tōs agónes tōn Polωnωn eragatōn γia dñmokratikēs elueuthēriēs kai dñxetai tēn astunómēsē kai krapatikē tōmokratia na ephavistēi me allagmēno tō ppoσpō kai kainouρyies dunamēs.

Tōra faiñetai, krasugaléa pia, to pōso krisimētai h̄tan tō apousia Marxiostōn apō tō kathodigēs tōn kivimatos. H̄tai katalēhē tōn ygeisias tōn Alleleγgūs dñ h̄tan tuχiai h̄tan anapofeukti. P̄gazēi apō tō aplo ḡenōs pia ebl̄epan tō lūsē tōn ppoβlēmātōn tōn alalay tēs γrafeiokratias enw h̄lūs - b̄risikotan - kai b̄riskei tō - stōn antropēi tēs. Ta ppoβlēmata dñ tō dñmioyugōsē tō parousia suγekriymēnōn γrafeiokratōtōn tōn Polωnīkē x̄osias, alla h̄ uparēx̄i autē kath̄ eautē tēs γrafeiokratias, se suγndūasmo me tēn uparēx̄i parōmoiwn γrafeiokratikōn katasatāsēwōn stēs upolōiipes Anatolikēs x̄wres, kai - lōgā tōn idiaitea stēn oikonomikōn x̄sēwōn tōn Polωnīas metē Dūsē - se suγndūasmo me tōn krisi pōu maстizēi tōn katipliostiko kōsmo. Eponēwās, pēra apō tō dñtia mia poliitikē epanāstasē * stōn Polωnīa dñ tō mporoūsē na r̄θei tuχiai h̄ mēsa apō tōn auθorūptiōsō tōn mažōn alla móno san apotēlēsma mias suγneidōta meθodēmēnēs pōreias, n̄ antilēphētōi oχaraktēras tōn Polωnīkēs poliitikēs epanāstasē eīvai anam̄iostētēta diethnīstikōs, eīvai eīs iōu krisimē. Giati oχi móno mia epituxhē epanāstasē tōn Polωnīa apōmonamēna, den m̄porei na lūsēi tō oikonomikō kai koivnīka ppoβlēmata - mia kai stōn uparēx̄i tōs suγmbálloūn oit antifāsēi tēs pagkōsmias oikonomikā - alla kai giati dñ tō mporoūsēna krapathei an dñ tō eph̄dōmōn katāfērēnā na diatēphētōn tōn x̄osias, akōma kai an h̄tan anagkaasmēnoi na kānouν tērāsties parāχarēsēi pōs tōs Polωnīus eragatēs, stadiaka th̄ mporoūsēna na stāθeropoiētōn tō θēsē tōs kai na arxīsouν na paiproun pōsōn anagkāstēkān na dōsouν. H̄zēparan pia tō móno tō opoio dñ tō mporoūsēna na antistrephōsēi h̄tan tēs anatropēi tōs kai giati autō h̄tan diatēthēmēnoi na kānouν opoiesdōpōtētē pāparatēsēi tōs Polωnīus eragatēs, stadiaka th̄ mporoūsēna na stāθeropoiētōn tō θēsē tōs kai na arxīsouν na paiproun pōsōn anagkāstēkān na dōsouν. H̄zēparan pia tō móno tō opoio dñ tō mporoūsēna na antistrephōsēi h̄tan tēs anatropēi tōs kai giati autō h̄tan diatēthēmēnoi na kānouν opoiesdōpōtētē pāparatēsēi tōs Polωnīus eragatēs, stadiaka th̄ mporoūsēna na stāθeropoiētōn tō θēsē tōs kai na arxīsouν na paiproun pōsōn anagkāstēkān na dōsouν. H̄zēparan pia tō móno tō opoio dñ tō mporoūsēna na antistrephōsēi h̄tan tēs anatropēi tōs kai giati autō h̄tan diatēthēmēnoi na kānouν opoiesdōpōtētē pāparatēsēi tōs Polωnīus eragatēs, stadiaka th̄ mporoūsēna na stāθeropoiētōn tō θēsē tōs kai na arxīsouν na paiproun pōsōn anagkāstēkān na dōsouν. H̄zēparan pia tō móno tō opoio dñ tō mporoūsēna na antistrephōsēi h̄tan tēs anatropēi tōs kai giati autō h̄tan diatēthēmēnoi na kānouν opoiesdōpōtētē pāparatēsēi tōs Polωnīus eragatēs, stadiaka th̄ mporoūsēna na stāθeropoiētōn tō θēsē tōs kai na arxīsouν na paiproun pōsōn anagkāstēkān na dōsouν. H̄zēparan pia tō móno tō opoio dñ tō mporoūsēna na antistrephōsēi h̄tan tēs anatropēi tōs kai giati autō h̄tan diatēthēmēnoi na kānouν opoiesdōpōtētē pāparatēsēi tōs Polωnīus eragatēs, stadiaka th̄ mporoūsēna na stāθeropoiētōn tō θēsē tōs kai na arxīsouν na paiproun pōsōn anagkāstēkān na dōsouν. H̄zēparan pia tō móno tō opoio dñ tō mporoūsēna na antistrephōsēi h̄tan tēs anatropēi tōs kai giati autō h̄tan diatēthēmēnoi na kānouν opoiesdōpōtētē pāparatēsēi tōs Polωnīus eragatēs, stadiaka th̄ mporoūsēna na stāθeropoiētōn tō θēsē tōs kai na arxīsouν na paiproun pōsōn anagkāstēkān na dōsouν. H̄zēparan pia tō móno tō opoio dñ tō mporoūsēna na antistrephōsēi h̄tan tēs anatropēi tōs kai giati autō h̄tan diatēthēmēnoi na kānouν opoiesdōpōtētē pāparatēsēi tōs Polωnīus eragatēs, stadiaka th̄ mporoūsēna na stāθeropoiētōn tō θēsē tōs kai na arxīsouν na paiproun pōsōn anagkāstēkān na dōsouν. H̄zēparan pia tō móno tō opoio dñ tō mporoūsēna na antistrephōsēi h̄tan tēs anatropēi tōs kai giati autō h̄tan diatēthēmēnoi na kānouν opoiesdōpōtētē pāparatēsēi tōs Polωnīus eragatēs, stadiaka th̄ mporoūsēna na stāθeropoiētōn tō θēsē tōs kai na arxīsouν na paiproun pōsōn anagkāstēkān na dōsouν. H̄zēparan pia tō móno tō opoio dñ tō mporoūsēna na antistrephōsēi h̄tan tēs anatropēi tōs kai giati autō h̄tan diatēthēmēnoi na kānouν opoiesdōpōtētē pāparatēsēi tōs Polωnīus eragatēs, stadiaka th̄ mporoūsēna na stāθeropoiētōn tō θēsē tōs kai na arxīsouν na paiproun pōsōn anagkāstēkān na dōsouν. H̄zēparan pia tō móno tō opoio dñ tō mporoūsēna na antistrephōsēi h̄tan tēs anatropēi tōs kai giati autō h̄tan diatēthēmēnoi na kānouν opoiesdōpōtētē pāparatēsēi tōs Polωnīus eragatēs, stadiaka th̄ mporoūsēna na stāθeropoiētōn tō θēsē tōs kai na arxīsouν na paiproun pōsōn anagkāstēkān na dōsouν. H̄zēparan pia tō móno tō opoio dñ tō mporoūsēna na antistrephōsēi h̄tan tēs anatropēi tōs kai giati autō h̄tan diatēthēmēnoi na kānouν opoiesdōpōtētē pāparatēsēi tōs Polωnīus eragatēs, stadiaka th̄ mporoūsēna na stāθeropoiētōn tō θēsē tōs kai na arxīsouν na paiproun pōsōn anagkāstēkān na dōsouν. H̄zēparan pia tō móno tō opoio dñ tō mporoūsēna na antistrephōsēi h̄tan tēs anatropēi tōs kai giati autō h̄tan diatēthēmēnoi na kānouν opoiesdōpōtētē pāparatēsēi tōs Polωnīus eragatēs, stadiaka th̄ mporoūsēna na stāθeropoiētōn tō θēsē tōs kai na arxīsouν na paiproun pōsōn anagkāstēkān na dōsouν. H̄zēparan pia tō móno tō opoio dñ tō mporoūsēna na antistrephōsēi h̄tan tēs anatropēi tōs kai giati autō h̄tan diatēthēmēnoi na kānouν opoiesdōpōtētē pāparatēsēi tōs Polωnīus eragatēs, stadiaka th̄ mporoūsēna na stāθeropoiētōn tō θēsē tōs

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ

Η Κυπριακή κοινωνία έχει πια κατεντήσει μια κοινωνία της ανευθυνότητας, της διαφθοράς της αυθαιρεσίας και της μαφίας. Οποια πέτρα και να σηκώσεις θα βρεις από κάτω βρωμια και δυσδοία. Μετα το σκάνδαλο των προσφυγικών οικισμών που χαλουν μόλις χτιστουν μετα το σκάνδαλο τον συνεργατισμό που κλόνισε την Κυπριακή Οικονομία συνθέμελα μετα την αποκάλυψη των αυθαιρεσιών στο Γραφείο Δημοσίων Ηληροφοριών μετα την περιβόητη ΞΕΚΤΕ προβάλλει σήμερα ένα νέο μεγάλο σκάνδαλο που τείνει να φτάσει το μέγεθος του σκανδάλου του Συνεργατισμού. Ο ίδιος ο νέος Ηρόδος των Κυπριακών Αερογραμμών Γ. Γαλαταριωτης μιλα ανοκτα για αυθαιρεσίες, υπερβασίες, σπατάλες κι ατέλειωτη διαφθορά κι ανευθυνότητα που κοστίσαν και θα κοστίσουν εκατομμύρια στον Κύπριο εργαζόμενο. Αυτο την ίδια στιγμή που το ζήτα η Κυβέρνηση να σφίξει κι άλλο το ζωνάρι και να δεχτει να εγκαταλείψει ωφελήματα και κατακτήσεις - όπως τον τιμάριθμο που κινδυνεύουν να κάμουν τη ζωη του αφόρητη. Η Κυπριακή Κυβέρνηση και το καπιταλιστικο σύστημα της «ελεύθερης» αγορας και την ιδιωτικης «πρωτοβουλίας» - σπρώχνουν την κυπριακή οικονομία στό χάος. Οι πλούσιοι κι οι κάθε λογής μικρομαφίες και μεγαλομαφίες τσεπώνουν αδιάκοπα κι άτσαλα κι ο εργαζόμενος καλείται πάντα να πληρώσει τα σπασμένα. Η υπομονη τού Κυπρίου εργάτη όμως εξαντλείται συνεχως. Κι όσο του επιβάλλουν νέες «θυσίες» για χάρη της «εθνικής οικονομίας» την ίδια ωρα που ξεκεπάζεται η μια βρωμια μετα την άλλη των κεφαλαιοκρατων και της γραφειοκρατίας τόσο η οργη του φουντώνει. Ο Κυπριακος λαος δεν εμπιστεύεται σήμερα ούτε το ιδιωτικο κεφάλαιο, ούτε τις διοικήσεις οργανισμών που υποτίθεται τον εξυπηρετουν, ούτε το ίδιο το κράτος. Στην περίπτωση των Κυπριακών Αερογραμμών το κράτος έλεγχε το 53%-των μετοχων, και τώρα θα ελέγχει το 71%. Δεν μπόρεσε όμως να αποτρέψει τις «ατασθαλίες» και τις σπατάλες. Έτσι η λύση του προβλήματος αυτου όπως και τόσων άλλων δεν είναι απλως η κρατικοποίηση όπως προτίθεται απο τα αριστερα κόμματα. Γιατι η κρατικοποίηση τέτοιων τομέων της οικονομίας απο το αστικο κράτος δεν οδηγει απο μόνη της στο να τοποθετούνται στην υπηρεσία των εργαζομένων. Για να λυθουν τα προβλήματα και να εποτραπει η οικονομικη κατάρρευση απαιτείται η κρατικοποίηση των βασικων τομέων της οικονομίας ΚΑΤΩ ΑΙΓΑΙΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ. Όσο τα κεφαλαια και η παραγωγη διατηρούνται στα χέρια του ιδιώτη κι όσο οι διαφοροι κρατικοι, ημικρατικοι συνεργατισμοι κι άλλοι οργανισμοι βρίσκονται κάτω απο τον έλεγχο γραφειοκρατικων συμβουλίων και δοικήσεων το βιοτικο επίπεδο των εργαζομένων θα συνεχιζει να θυσιάζεται στο βρωμο του κέρδους και της βρωμιας.

ΚΑΙ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Ένας άλλος μεγάλος τομέας «απασθαλιών» και διαφθοράς που απασχολεί για χρόνια τον κυπριακό λαο είναι και η Αημόδσια Υπηρεσία. Κάτω από την πιεση έξωφθάλμων καταστάσεων η Ηαγκύπρια Συνομοσπονδία Δημοσίων Υπαλλήλων (ΙΙΑ.ΣΥ.Δ.Υ) ανακίνησε το θέμα που βγήκε στην επιφάνεια προκαλώντας πλατειες συζητήσεις και δημοσιεύματα. Η ΙΙΑ.ΣΥ.Δ.Υ. έφτασε να κατηγορα με πρωτοφανή τρόπο, ανοικτα την Κυβέρνηση σαν υπεύθυνη για τη διαιώνιση «του παραγοντισμού της ευνοιοκρατίας, οικονομικων και άλλων ανασθυλιών» στη Δημόσια Υπηρεσία. Εφτασε μάλιστα να καταγγέλλει την ύπαρξη και ενθάρρυνση κομματικων πυρήνων στη Δημ. Υπηρεσία, ο δε Ένικος Γραμματεας της ΙΙΑ.ΣΥ.Δ.Υ. κατάγγελλε τελευταία πως η οργάνωση κατέχει στοιχεία για κομματικους παράγοντες πού διανέμουν κομματικες ταυτότητες σε Δημ. Υπαλλήλους και ασκουν πιέσεις για ένταξη σε συγκεκριμένο κόμμα. Η υπόνοια ήταν καθαρη πως ο παραγοντισμός, η ευνοιοκρατία, οι πυρήνες και οι πιέσεις προέρχονται από το κυβερνών κόμμα.

Πως εξελίσσεται όμως τώρα, το θέμα; Ενώ ούτε οι «απαθαλίες» ούτε τα παραδείγματα της κομματικοποίησης» δεν καταγγέλονται δημόσια από την ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ. για να πληροφορθεί και να δράστει ο φολορογούμενος Κύπριος πολίτης κι οι οργανώσεις του η Συνομοσπονδία μπαίνε σε μια διαδικασία «διαβουλεύσεων» με τον Πρόεδρο Κυπριανού και την Κυβέρνηση που κινδυνεύει να συσκοτίσει το όλο θέμα και να το εμπλέξει σε ατέρμονες διαδικασίες μέχρι να ξεχαστεί κι όχι μόνο αυτό. Με τις ενέργειες της η ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ. βγάζει την Κυβέρνηση από το αδιέξοδο και της δίνει την ευκαιρία να μιλα τώρα διαστόματος του Προέδρου για «πάταξη» αυτων που κομματίζονται! Στις συμφωνίες ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ. - Κυβέρνησης περιλαμβάνεται και το μέτρο της «έκδοσης από μέρους του προέδρου της Δημοκρατίας εγκυκλίου προς όλους τους Δημοσίους Λειτουργούς αναφορικά με την ανάμιξη σε κομματικες δραστηριότητες στην οποία να επισύρεται η προσοχη των δημοσίων υπαλλήλων κ.λ.π. «και να τονίζεται η αποφασιστικότητα για πάταξη κάθε παρεκτροπής» κλπ.

τητα τους να καταφέρουν να μετατρέψουν την εισβολή των Ρώσων στο σινιάλογια να ξεχυθουν οι μάζες των υπόλοιπων Ανατολικών χωρών στους δρόμους.

Ποιοι οι παράγοντες που πρέπει να ληφθοῦν ύπ' όψι σε σχέση με τις επιπτώσεις της Πολωνικής εξέγερσης στες υπόλοιπες Σταλινικές χώρες; Κατ' αρχην όλες σχεδόν οι χώρες αυτές είχαν στο παρελθόν την εμπειρία της εξέγερσης είτε στο δικό τους εδάφος είτε σε γειτονικό. Επίσης, είναι γνωστή η ύπαρξη μυστικών αντιπολιτευτικών ομάδων σε πολλες απ' αυτές τις χώρες, καθώς και οι διάφορες απεργίες ακόμα και διαβόλωσεις που γίνονται οι οποίες όμως δεν βλέπουν το φως της δημοσιότητας ποτε. Μετά, η οικονομική κρίση η οποία μαστίζει την Πολωνία και η οποία έδωσε την αφορμή για τον ξεσηκωμό, δεν είναι χαρακτηριστική της Πολωνίας και μόνο αυτης, αλλα όλων των Ανατολικών χωρών. Και τελευταία, η δημιουργία της Αλληλεγγύης στην Πολωνία ακολουθήθηκε από μεταρρυθμήσεις σ' όλες σχεδόν τις Ανατολικές χώρες. Στην ιδιαίτερη Σοβ. Ενωση έγιναν μεταρρυθμίσεις στο δίκτυο παραλαβής και διανομής αγαθών. Στην Ουγγαρία καθιερώθηκε η 40ώρη βδομάδα εργασίας από τη μια μέρα στην άλλη. Για πρώτη φορά δε, εδώ και χρόνια, οι Σοβιετικοί έβαλαν παράσιτα στις εκπομπές δυτικών ραδιοφωνικών σταθμών για να μη φτάνουν τα νέα των Πολωνικών εξελίξεων στους υπόλοιπους λαούς.

Η δημιουργία της Αλληλεγγύης πανικόβαλε τους Ρώσους γραφειοκράτες περισσότερο από οτιδήποτε άλλο στις τελευταίες δεκαετίες. Κι ενω τα πόδια των γραφειοκρατών έτρεμαν από το δυναμισμό των Πολωνών εργατών, οι ηγέτες της Αλληλεγγύης δεν ήξεραν τι να κάνουν αυτοτον τον δυναμισμό και που να τον διοχετεύσουν. Δεν μιλούμε απλώς για «πρακτικά» μυάλα όπως τον Βαλέσα, αλλα και για τους διανοούμενους όπως τον Κούρον οι οποίοι από την αρχη της εξέγερσης συμβούλευαν τους εργάτες να μην τό παρατραβούν γιατί θα μπουν οι Ρώσοι (βλέπε Σ.Ε. αρ. 113)

Την ιστορική ευθύνη για την αποτυχία της Πολωνικής πολιτικής επανάστασης, φέρει ακέραιη η ηγεσία του κινήματος. Οταν το κίνημα φτάνει ένα βήμα από την κατάληψη της εξουσίας, όταν οι Πολωνοί εργάτες ήταν δέ-

Ποιους όμως θα «πατάξει» ο Πρόεδρος; Ασφαλως όχι τους ΔΗΚΟΪΤΕΣ που θα σπεύσουν να πληροφορήσουν οι αρμόδιοι στα γραφεία του κυβερνώντος κόμματος πως δεν είναι αυτούς που εννοεί η «πάταξη» αλλα ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ!

Η ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ. έχει καθήκο να περιφρουρήσει τα πλήρη πολιτικά δικαιώματα των μελών της κι όχι να δίνει μπαστού νια στην κυβέρνηση για να τους χτυπά. Κι αυτή τη σημασία θέλει η «εγκυκλίος» κι έτσι θα το αντιληφθούν οι δημόσιοι υπάλληλοι που βλέπουν τους ΔΗΚΟΙΤΕΣ να αμοιβούνται και τους άλλους - ιδιαίτερα του αριστερούς - να τιμωρούνται.

Ούτε οι ασθαλίες μπορούν να «παταχθούν» με «Υπήρξε σιακες επιτροπές» εφ' όσο στερούνται της πλατειας εκπροσώπησης τους από αδιάβλητους εκπροσώπους των οργανώσεων των εργαζομένων

Η ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ. και οι εργατικές οργανώσεις και κόμματα πρέπει να παλαιώσουν για μια δημόσια έρευνα από πλατειά επιτροπή εκπροσώπων των εργαζομένων για πραγματική πάταξης της κάθε λογης βρωμιας στη Δημόσια Υπηρεσία. Ηρέπει ακόμα να παλαιώσουν για την κατοχύρωση των πολιτικων δικαιωμάτων των κρατικων Υπαλλήλων ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΝΑ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΟΥΣ. Αλλιώτικα η «πάταξη» θα «πιάνει» όλους εκτος από τους ημέτερους και ο εκφοβισμός και οι πιέσεις θα συνεχίζονται.

Οι ἀμεσα επιφρεαζόμενοι, τα απλα μέλη της βάσης της Δημόσιας Υπηρεσίας, έχουν το λόγο.

κα βήματα. πιο πάνω από τους ηγέτες τους ζητώντας αυτοδιαχείρηση και απευθύνοντας ταξικό κάλεσμα προς τους εργαζόμενους των υπόλοιπων Ανατολικών χωρών (βλέπε Φύλλο 113) είναι έγκλημα και προδοσία να το συγκρατας. Γιατί δεν του μένει αλλήλη εκλογη παρα η απογοήτευση. Το κίνημα δεν θα ξέρει πια τι άλλο να πετύχει, τι στόχους να βάλει. Αυτη η στιγμή είναι η ώρα της γραφειοκρατίας για να περάσει στην επίπθεση, και σταδιακά να αποτραβήξει ότι αναγκάστηκε να δώσει.

Η πιο πιθανή εξέλιξη είναι το σταδιακό στερέωμα και δυνάμωμα της γραφειοκρατίας. Ο εξεγέρσεις του 56, 70 και 76 στην Πολωνία είχαν αυτό το αποτέλεσμα: αφου αναγκάστηκε για μια περίοδο σε παραχωρήσεις η γραφειοκρατία μπόρεσε αργότερα να σταθεροποιηθεί και να τες πάρει πώσ. Αυτοφαινεται σήμερα κι από το γεγονός πως ο Γιαρουζέλσκι απειλα να χρησιμοποιήσει το στρατό ενάντια σε απεργίες. Ο ίδιος είχε δηλώσει το 76 πως: «Πολωνοί στρατιώτες δέν θα πυροβολήσουν Πολωνούς εργάτες» Αν αυτή ή δήλωση ήταν ενδεικτική μιας συναισθηματικής έξαρσης ή της έλλειψης εμπιστοσύνης προς το στράτευμα δεν έχει σημασία. Σημασία έχει το ότι σήμερα απειλα με την επιβολή στρατιωτικού νόμου - πράγμα που δείχνει πως το στράτευμα έχει κουραστεί από τες «άσκοπες απεργίες που σαρώνουν την

λωνία και είναι διατεθειμένο
βάλει μια τάξη.

Βέβαια οι διαστάσεις που πήρε η τελευταία εξέγερση των Πολωνικών μαζών είναι πολύ μεγαλύτερες από αυτες των προηγούμενων εξεγέρσεων. Αυτό κάνει πιο δύσκολο το πλήρες στερέωμα της γραφειοκρατίας, και αν όχι τίποτ' άλλο, δίνει τη δυνατότητα να μπορέσει να διατηρηθεί η Αληλεγγύη έστω και σε κατάσταση νάρκης ή γραφειοκρατικοποίησης (με την κατάληψη πόστων από γραφειοκράτες του κομμ. κόμματος οι οποίοι έχουν διεισδύσει σ' αυτη). Πιο σημαντικό, ακόμα, είναι το ότι δεν υπάρχει τρόπος για την Πολωνία να ξεφύγει από την οικονομική κρίση που τη μαστίζει. Οι Σταλινικές οικονομίες, ακόμα κι αυτή η Σοβ. Ενωση, βρίσκονται σε ύφεση, και ο καπιταλιστικός κόσμος περνα τη χειρότερη του περιόδου μετα την κρίση του 30. Το Πολωνικό κίνημα, παρ' όλο το φόρο που θα πληρώσει λόγω της ανικάνοτητας των ηγετών του που έρχεται στην περίοδο θα ξαναζωντανέψει σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. Παρ' όλη την απογοήτευση στην οποία ρίχνουν οι διάφοροι Βαλέστα τους Πολωνούς εργάτες - κι όχι μόνο αυτούς γιατί και οι εργάτες των υπόλοιπων Ανατολικών χωρών πρόσβλεπαν στην επιτυχία των Πολωνικών μαζών - τα τεράστια προβλήματα θα ξανασπρώξουν τους εργάτες στους δρόμους. Αυτή τη φορά μορφωμένους από τα λάθη του παρελθόντος, ικανούς να δουν την Πολωνική πολιτική επανάσταση σαν μέρος της Παγκόσμιας επανάστασης και αρρικτα δεμένη με την επανάσταση στες υπόλοιπες Ανατολικές χώρες για να δοθεί τέλος στο παραμόρφωμα του σοσιαλισμού από τους Σταλινικούς, τέλος στον Σταλινισμό σαν ιστορικό φαινόμενο.

ΟΜΗΡΟΣ ΠΑΝΤΗΣ

* Ο όρος «πολιτικη επανάσταση» χρησιμοποιείται για να περιγράψει την, μέσα από την επαναστατική κίνηση, των μαζών, ανατροπή των γραφειοκρατιών στες χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, και τη δημιουργία εργατικών δημοκρατιών. Ο όρος «κοινωνικη επανάσταση» δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί γιατί ο καπιταλισμός έχει ήδη ανατραπει σ' αυτες τες χώρες. Πρόκειται για την ανατροπή του πολιτικου συγχρήματος κι όχι του κοινωνικου.

1. Μόλις σήμερα Παρασκευή 13.11, αποφασίστηκε η λήξη της απεργίας κάτω από την πίεση της ηγεσίας της Αλληλεγγύης.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΟΧΤΩΒΡΗΣ ΜΑΣ ΚΑΘΟΔΗΓΕΙ

Μέσα από μια σειρά επαναστατικές εμπειρίες η ανθρωπότητα αποχτά τις απαραίτητες γνώσεις πάνω στις οποίες μπορεί να στηριχτεί για να χτίσει το μέλλον της. Οι πιο σημαντικές εμπειρίες μετα τις αστικοδημοκρατικές επαναστάσεις της Ευρώπης και των ΗΠΑ είναι η επανάσταση της Κομμούνας του Παρισιού και η Οχτωβριανή επανάσταση. Και οι δύο αναδυκνείουν την εργατική τάξη σαν τον καθοριστικό παράγοντα στο προχώρημα της Ιστορίας. Η επανάσταση της κομμούνας του Παρισιού αποδεικνύει την δυνατότητα και αναγκαιότητα της εργατικής εξέγερσης. Οι επαναστάτες αποκει και μπροσθιά για την οργάνωση ακριβώς της εξέγερσης αυτής. Η χρονική περίοδος από τη κομμούνα μέχρι τον Οχτώβρη του 1917 είναι μια περίοδος όπου η επαναστική πολιτική σκέψη οριμάζει κι αγκαλιάζει σχέδιον όλα τα σημαντικά προβλήματα της επανάστασης - Τὴν αναγκαιότητα του επαναστατικού κόμματος σαν καθοθηγητή της επανάστασης.

τον υποχρεωτικά διεθνή της χαραχτήρα, την αναγκαιότητα της πάλης ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, το ζήτημα της συμμαχίας της εργατικής τάξης με την αγροτική, και γενικά την αναγκαιότητα της πάλης για αστικοδημοκρατικές μεταρρυθμίσεις από μέρους των κομμουνιστών, την σύλληψη της ιδέας της δημοκρατίας των εργατικών και αγροτικών επιτροπών.

Σήμερα 64 χρόνια ύστερα μπορούμε με βεβαιότητα να χρησιμοποιήσουμε την εμπειρία της επανάστασης εκείνης σαν οδηγον στη δράση μας. Ωστόσο πρέπει παράλληλα να μη ξεχνούμε το τι επακολούθησε. Τη γραφειοκρατικοποίηση, το Γκούλαγκ, τις δίκες της Μόσχας, την προδοσία των εμφυλίων πολέμων που ξέσπασαν κατα και μετα τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο, τις εισβολες στην Ουγγαρία, τη Τσεχοσλοβακία, αυτη που απειλείται να γίνει στη Πολωνία. Αυτό που ονειρεύτηκαν οι μπολσεβίκοι καθοδηγώντας τη πιο φιλόδοξη επανάσταση των αιώνων κατάληξε σ' ένα απαίσιο εφιάλτη.

Είναι χαραχτηριστικό ότι η συντριπτική πλειοψηφία αυτων που ήταν μέλη της κεντρικης επιτροπής του μπολσεβίκου κόμματος στη διάρκεια της επανάστασης εκτελέστηκαν ή πέθαναν σε στρατόπεδα εκτοπισμένων και αρκετοι αυτοχτόνησαν.

Η Μπολσεβίκη επανάσταση κατάφερε ν' ανατρέψει την άρχουσα τάξη και ν' ανατρέψει τις παραγωγικες σχέσεις. Ομως δεν κατάφερε να εγκαταστήσει μια προγματικη σοβιετικη δημοκρατία (δημοκρατία με βάση τις εργατικες κι αγροτικες επιτροπες) κι ουτε να γίνει ένα

κοινωνικο μοντέλο το οποίο να προκαλει τους εργάτες της γης να το αναπαράγουν. Ωστόσο αυτα που ονειρεύτηκαν οι μπολσεβίκοι, αυτα για τα οποία πάλεψαν είναι ότι πιο θαυμάσιο φιλοδόξησε ο άνθρωπος. κατάλυση των τάξεων, κατάλυση των κρατων, κατάλυση των θρησκευτικων δυσιδαιμονιων κατάλυση των στρατων, με δυο λόγια ισότητα κι ειρήνη. Αυτα μπορουν να γίνουν πραγματικότητα, η επανάσταση του οχτώβρη μας δείχνει πιο δρόμο πρέπει να ακολουθήσουμε αλλα και πιο δρόμον αποφύγουμε. Για να

το κάνουμε αυτο πρέπει να κατεβάσουμε την οχτωβριανη επανάσταση απο τα χρυσωμένα λάβαρα του Κρεμλίνου και των συνοδοιπόρων κομμάτων που την καταντουν ακίνδυνο συμβολισμο και συγκαλύπτουν απο πίσω το χρόνιο τους συμβίβασμο με την αστικη τάξη, και τη καταπίεση των εργατων των ούτω καλουμένων σοσιαλιστικων κρατων. Για να το καταφέρουμε πρέπει να μεταφέρουμε την Οχτωβριανη επανάσταση στο εργαστάσιο, στο γραφειο, στο στρατο, στο σχολείο.

Κωστής Αχνιώτης.

Πως να επενδύσετε στην Κύπρο και Ελλάδα γράμμα από την Αμερική

«Κάνοντας επιχειρήσεις στην Ελλάδα και Κύπρο το 1981» θα είναι η ονομασία «εμπορικου συνεδρίου» που θα διεξαχθεί τις 13 Νοέμβρη στη Ν. Υόρκη. Το υπουργείο Εμπορίου των ΗΠΑ, την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας, τον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού, το πανεπιστήμιο «St. John» και το Ελληνοαμερικανικό Ινστιτούτο. Τα θέματα που θα συζητηθούν στο «συνέδριο» είναι: α) Ελληνοαμερικανικη εμπορικη συνεργασια, β) Ελληνικη οικονομια 1981, γ) Επενδυτικη φορολογια στην Ελλάδα, δ) Ευκαιρίες ανάπτυξης του εμπορίου μεταξύ Ελλάδας και Ενωμένων Πολιτειών, ε) Ο τουρισμος στην Ελλάδα, στ) Οι επενδυτικες δυνατότητες ξένου κεφαλαίου στην Κύπρο και ζ) Η δυνατότητα εγκαταστάσεως των αρχηγείων διεθνων εταιρειων στην Ελλάδα. Αναφορικα με τις επενδυτικεις ικανότητες του ξένου κεφαλαίου στην Κύπρο, το θέμα θα παρουσιαστει απο τον βουλευτη της Κυπριακης βουλης κ. Δ. Λιβέρα.

Η παρουσία του Πανεπιστημίου «St. John» ανέμεσα στους οργανωτες, κάνει ξεκάθαρο τον ρόλο της εκπαιδευσης στο αμερικανικο σύστημα. Το εκπαιδευτικο σύστημα προετοιμάζει διεξοδικα σε όλα του τα επίπεδα άτομα που θα αφομοιωθουν πλήρως με την εσωτερικη καπιταλιστικη μηχανη, και παράλληλα θα είναι σε θέση για υπηρετήσουν τον αμερικανικο ιμπεριαλισμο.

Στόχος του «συνέδριου» είναι η αναφορα σε κάθε συγκεκριμένη δυνατότητα που υπάρχει για την αύξηση των επενδύσεων στην Ελλάδα και Κύπρο. Η διεξαγωγη του «συνέδριου» στην καρδια της μητρόπολης δεν επιτρέπει καμμια αμφιβολία σχετικα με τες προθέσεις των δραγανωτων του. Ο ιμπεριαλισμος χρησιμοποιώντας

τους ντόπιους συνδέσμους - υπηρέτες στοχεύει να αυξήσει τον βαθμο εξάρτησης των λαων της Ελλάδας και Κύπρου.

Η παρουσία του κ. Δ. Λιβέρα, μέλους της Κυπριακης βουλης, ανέμεσα τους συνδέσμους υπηρέτες και η ομιλία του στο συνέδριο είναι αντιθετη με την φύση και έννοια του αγώνα του Κυπριακου λαου. Η βαρύτητα της κατηγορίας ενάντια του κ. Δ. Λιβέρα αυξάνει σημαντικα με το γεγονος ότι είναι μέλος της Βουλης των Αντιπροσώπων, που ουσιαστικα και αντικειμενικα θα πρέπει να αντιπροσωπεύει τα συμφέροντα του Κυπριακου λαου και όχι του αμερικανικου ιμπεριαλισμου. Ο λαος της Κύπρου αγωνίζεται για να αποδεσμευται απο τον ιμπεριαλισμο.

Ποιες θα είναι οι επιπτώσεις απο την αύξηση των ιμπεριαλιστικων επενδύσεων στην Ελλάδα και Κύπρο;

Οι επενδύσεις των αμερικανικων πολιευθινων έχουν ήδη επιβάλει σημαντικο βαθμο εξάρτησης στες οικονομιες της Ελλάδας και Κύπρου. Η παραπέρα αύξηση των επενδύσεων θα έχει σαν αποτέλεσμα την ενίσχυση αυτου του βαθμου. Επίσης η μεγαλύτερη εισβολη ξένων ιμπεριαλιστικων επενδύσεων στην ελληνικη και κυπριακη οικονομια θα σημαίνει και την περισσότερη εξέγερση.

Ξης και την απομύζηση των κόπων της. Ο αγώνας του Κυπριακου και ελληνικου λαου για κοινωνικη πρόσδο και δικαιοσύνη, θα έχει να αντιμετωπισει μεγαλύτερα εμπόδια, ενω παράλληλα θα δοθουν περισσότερες δυνατότητες στο ιμπεριαλισμο να επεμβαίνει άμεσα και απροκάλυπτα στα εσωτερικα θέματα.

Χαρακτηριστικα και ταυτόσημα είναι τα παραδείγματα των λατινοαμερικανικων «δημοκρατιων - μπανάνας». Η οικονομικη εξάρτηση αυτων των χωρων απο τον ιμπεριαλισμο είναι τόσο άμεση, που οι πολιευθινικες να τις κυβερνουν ουσιαστικα. Η εργατικη και φωχοχροτικη τάξη των λατινοαμερικανικων χωρων απανταυμοιβεται με μεροκάμπατα εξαθλίωσης και πείνας. Οποιαδήποτε προσπάθεια για απελευθέρωση, εθνικη και κοινωνικη, αντιμετωπιζει τη σφοδρη αντίδραση των πολιευθινων και του ιμπεριαλισμου.

Χαρακτηριστικα και ταυτόσημα είναι τα παραδείγματα των λατινοαμερικανικων «δημοκρατιων - μπανάνας». Η οικονομικη εξάρτηση αυτων των χωρων απο τον ιμπεριαλισμο είναι τόσο άμεση, που οι πολιευθινικες να τις κυβερνουν ουσιαστικα. Η εργατικη και φωχοχροτικη τάξη των λατινοαμερικανικων χωρων απανταυμοιβεται με μεροκάμπατα εξαθλίωσης και πείνας. Οποιαδήποτε προσπάθεια για απελευθέρωση, εθνικη και κοινωνικη, αντιμετωπιζει τη σφοδρη αντίδραση των πολιευθινων και του ιμπεριαλισμου. Πρόσφατο παράδειγμα είναι ο αγώνας του λαου του Ελ Σαλβατορ.

Ο ιμπεριαλισμος είχε επιβάλει μέσω των λακέδων του σημαντικο βαθμο εξάρτησης στο Ελ Σαλβατορ. Η επανάσταση του λαου αντιμετωπιζει την αντίδραση των Ενωμένων Πολιτειων και των πρωτόρων της, προσπαθώντας να πνίξουν στο αίμα τη λαϊκη εξέγερση.

ΦΩΤΟΣ
Ν. Υόρκη

Ο αντίπροσωπολάτρης ποιητης (!) Μολέσκης και οι συμμορίες (!) του Μαχνού

Σ' ένα άρθρο του για το Σοβιετικό Ελληνα ποιητη Γεώργιο Κοστοπράβ στη Χαραγγή (1), ο ποιητης Γεώργιος Μολέσκης γράφει (με αφορμή ένα ποίημα του Κοστοπράβ) και για τις «συμμορίες του Μαχνού» που μάζι με άλλους πολεμούσαν ενάντια στη σοβιετική εξουσία.

Πέραν του ότι ο Γ. Μολέσκης δέχεται τον χαρακτηρισμό των ανδρών του Μαχνού ως συμμορίτων υποβάλλει και ότι αυτοί και ο Μάνχο ήταν αντεπαναστάτες και αντικομμουνιστές, (αφού πολεμούσαν ενάντια στην σοβιετική εξουσία).

Ειναι συνηθισμένο φαινόμενο να δίνονται επικέττες και χαρακτηρισμοί για ένα πρόσωπο με επιπολαιότητα, χωρις έρευνα, μελέτη, και εξάντληση των πηγών. Στη Κύπρο δυστυχώς εφαρμόζεται τακτικά (κι από ποιητες), και πολλες φορες συνειδήτητα *.

Ας δούμε όμως ποιος ήταν ο Νέος τοποράβ Μαχνού και αν ήταν συμμορίες οι ομάδες και οι αντρες του.

Ο Μαχνού, που κατα τη διάρκεια της Οχυρωτικής επανάστασης αντιπροσώπευε την αγροτική τάξη του αναρχικού κινήματος (4), γεννήθηκε το 1889 από πολύ φτωχή, οικογένεια. Ήτηρε την πρώτη αναρχική του διαπαιδαγώγηση από τον αυτοδίδακτο αναρχικού θεωρητικού Αρσίνοφ.

Το 1917 βγήκε από την φυλακή ύστερα από 9 χρόνια φυλάκισης, (είχε καταδικαστεί για τη δολοφονία κάποιου αξιωματικού της αστυνομίας (2)) Κατόπιν όπως να δημοιουργήσει ένα αναρχικό κίνημα που προχώρησε στην άμεση κατάληψη της γης για τους ακτήμονες αγρότες (Δεκέμβρης του 1917). Ήστερα από τη συνήθηση του Μπρεστ-Λιτοφσκι και την παραχώρηση της Ουκρανίας στους Γερμανούς και Αυστριακούς περιέδευσε τη Μουσσί και συζήτησε με τον Κροπότκιν και το Λένιν.

Ο Λένιν εκτιμόντας τις μικρότητες του Μαχνού τον στέλνει πάσια στην Ουκρανία για να αντιμετωπίσει με τους αντάρτες του στα στρατεύματα των Γερμανών και Αυστριακών και συζήτησε με τον Κροπότκιν και το Λένιν.

μαριονέτα που είχαν εγκαταστήσει οι κατακτητές.

Οργάνωσε τον Επαναστατικό Σύρτο Ουκρανίας και άρχισε τη δράση. Μεγάλες εκτάσεις της Ουκρανίας απελευθέρωθηκαν κι εκεί εφαρμόσθηκαν προγράμματα αναρχικής εκπαίδευσης, καθιερώθηκε η ελευθερία του τύπου και πιο δημοκρατική λαϊκή μορφή απονομής της δικαιούντης. Βασικές αρχές αυτής της δικαιούντης ήσαν:

Κάθε μόνιμο δικαστήριο αστυνομικούς μηχανισμούς και κάθε οριστική καθικού οίσηση των νόμων αποτελουν παραβίαση των δικαιωμάτων αυτούς μηνας του λαου... Η απλήνη δικαιοσύνη δεν μπορεί να είναι διοιητικά οργανωμένη άλλα πρέπει να είναι μια ζωντανή, ελεύθερη δημιουργική πράξη της κοινοτήτας... Ο νόμος και η τάξη πρέπει να διασφαλίζονται από τη ζωντανή δύναμη της ποικιλής κοινότητας και δεν πρέπει να ανατίθενται σε ειδικούς αστυνομικούς». Στην απελευθερωμένη περιοχή εφαρμόστηκε ένα σύστημα παραγωγής και διανομής που λειτούργησε ικανοποιητικά για τους αγρότες και οι αγροτικές μάζες ήταν οργανωμένες σε ένα αυτόνομο, στρατιωτικά και κοινωνικά, επαναστατικό κίνημα. Ο τελικός σκο-

πος του κινήματος των «Μαχνούπολεων» δύο ώρες ονομάζονταν οι αντάρτες και τα μέλη αυτού κινήματος ήταν η «απελευθέρωση και η εργασία» των εργάζομένων από οποιαδήποτε καταπίεση.

Ο Μαχνού παρ' όλον ότι είχε στα χέρια του την αρχηγία του στρατου δέχτηκε να βασιζέται η ανωτάτη αρχηγία στα νέα περιοδικά συνέδρια των εργατών αγροτών και ανταρτών.

Η επιδραση του Μαχνού ήταν μεγάλη και στους αγρότες του Κόκκινου στρατού γι' αυτού και οι μπολσεβίκοι αρχίζουν το (1919) την τρίτη μαζι-του. Όμως τον έχουν ανέρχεται ακόμα γιατί η προσφορά του στον αγώνα ήταν μεγάλη.

Ο Μαχνού συνέχως πολεμούσε ενάντια στους λευκούς αντεπαναστάτες και στα γερμανικά και συστριώκα στρατεύματα κατοχής. Η κατάπιντη της αντεπαναστασής του Ντενίκιν το φθινόπωρο του 1919 ανήκει στον επαναστατικό στρατο του Μαχνού καθώς και η νίκη ενάντια στα στρατεύματα του Βράγγελη (1920).

Η πλήρης ρήξη έχεται ύστερα από λίγο οπαν πλέον δεν τον έχουν ανάγκη. Το Νοέμβρη του 1920 οι μπολσεβίκοι εκδίδουν διαταγή σύμφωνα με την οποίαν δύος οι αντάρτικες δυνάμεις έπρεπε να ενταχθούν στον μπολσεβίκικο στρατο.

Ο Μαχνού αντιστέκεται για μερικούς μήνες σ' αυτή την απόφαση. Στο τέλος (1921) αναγκάστηκε να διαφύγει στο εξωτερικό. Η επιτίνη δικαιοσύνη δεν μπορεί να είναι διοιητικά οργανωμένη άλλα πρέπει να είναι μια ζωντανή, ελεύθερη δημιουργική πράξη της κοινοτήτας... Ο νόμος και η τάξη πρέπει να διασφαλίζονται από τη ζωντανή δύναμη της ποικιλής κοινότητας και δεν πρέπει να ανατίθενται σε ειδικούς αστυνομικούς». Στην απελευθερωμένη περιοχή εφαρμόστηκε ένα σύστημα παραγωγής και διανομής που λειτούργησε ικανοποιητικά για τους αγρότες και οι αγροτικές μάζες ήταν οργανωμένες σε ένα αυτόνομο, στρατιωτικά και κοινωνικά, επαναστατικό κίνημα. Ο τελικός σκο-

πος του Μαχνού ήταν η αποτίναγκη της γης για τους ακτήμονες αγρότες (Δεκέμβρης του 1917). Ήστερα από τη συνήθηση του Μπρεστ-Λιτοφσκι και την παραχώρηση της Ουκρανίας στους Γερμανούς και Αυστριακούς περιέδευσε τη Μουσσί και συζήτησε με τον Κροπότκιν και το Λένιν.

Ειναι συνηθισμένο φαινόμενο να δίνονται επικέττες και χαρακτηρισμοί για ένα πρόσωπο με επιπολαιότητα, χωρις έρευνα, μελέτη, και εξάντληση των πηγών. Στη Κύπρο δυστυχώς εφαρμόζεται τακτικά (κι από ποιητες), και πολλες φορες συνειδήτητα *.

Αυτα λοιπον για τον Μαχνού.

Ενα σημείο που κάνει τραγικό δύναμης τον πομπού της Κοστοπράβ είναι ότι στο τέλος εξοντώθηκε από τη γραφειοκρατία ενάντια στην οποία αγνοήστηκε ο Μαχνού (τον οποίον ο Κοστοπράβ πολέμησε).

Οπώς γράφει στο σημείωμα του ο Γ. Μολέσκης η δημιουργική πράξη της κοινοτήτας... Ο νόμος και η τάξη πρέπει να διασφαλίζονται από τη ζωντανή δύναμη της ποικιλής κοινότητας και δεν πρέπει να ανατίθενται σε ειδικούς αστυνομικούς». Στην απελευθερωμένη περιοχή εφαρμόστηκε ένα σύστημα παραγωγής και διανομής που λειτούργησε ικανοποιητικά για τους αγρότες και οι αγροτικές μάζες ήταν οργανωμένες σε ένα αυτόνομο, στρατιωτικά και κοινωνικά, επαναστατικό κίνημα. Ο τελικός σκο-

πος του Μαχνού ήταν η αποτίναγκη της γης για τους ακτήμονες αγρότες (Δεκέμβρης του 1917). Ήστερα από τη συνήθηση του Μπρεστ-Λιτοφσκι και την παραχώρηση της Ουκρανίας στους Γερμανούς και Αυστριακούς περιέδευσε τη Μουσσί και συζήτησε με τον Κροπότκιν και το Λένιν.

Ειναι συνηθισμένο φαινόμενο να δίνονται επικέττες και χαρακτηρισμοί για ένα πρόσωπο με επιπολαιότητα, χωρις έρευνα, μελέτη, και εξάντληση των πηγών. Στη Κύπρο δυστυχώς εφαρμόζεται τακτικά (κι από ποιητες), και πολλες φορες συνειδήτητα *.

Αυτα λοιπον για τον Μαχνού.

Ενα σημείο που κάνει τραγικό δύναμης τον πομπού της Κοστοπράβ είναι ότι στο τέλος εξοντώθηκε από τη γραφειοκρατία ενάντια στην οποία αγνοήστηκε ο Μαχνού (τον οποίον ο Κοστοπράβ πολέμησε).

Οπώς γράφει στο σημείωμα του ο Γ. Μολέσκης η δημιουργική πράξη της κοινοτήτας... Ο νόμος και η τάξη πρέπει να διασφαλίζονται από τη ζωντανή δύναμη της ποικιλής κοινότητας και δεν πρέπει να ανατίθενται σε ειδικούς αστυνομικούς». Στην απελευθερωμένη περιοχή εφαρμόστηκε ένα σύστημα παραγωγής και διανομής που λειτούργησε ικανοποιητικά για τους αγρότες και οι αγροτικές μάζες ήταν οργανωμένες σε ένα αυτόνομο, στρατιωτικά και κοινωνικά, επαναστατικό κίνημα. Ο τελικός σκο-

πος του Μαχνού ήταν η αποτίναγκη της γης για τους ακτήμονες αγρότες (Δεκέμβρης του 1917). Ήστερα από τη συνήθηση του Μπρεστ-Λιτοφσκι και την παραχώρηση της Ουκρανίας στους Γερμανούς και Αυστριακούς περιέδευσε τη Μουσσί και συζήτησε με τον Κροπότκιν και το Λένιν.

Ειναι συνηθισμένο φαινόμενο να δίνονται επικέττες και χαρακτηρισμοί για ένα πρόσωπο με επιπολαιότητα, χωρις έρευνα, μελέτη, και εξάντληση των πηγών. Στη Κύπρο δυστυχώς εφαρμόζεται τακτικά (κι από ποιητες), και πολλες φορες συνειδήτητα *.

Αυτα λοιπον για τον Μαχνού.

Ενα σημείο που κάνει τραγικό δύναμης τον πομπού της Κοστοπράβ είναι ότι στο τέλος εξοντώθηκε από τη γραφειοκρατία ενάντια στην οποία αγνοήστηκε ο Μαχνού (τον οποίον ο Κοστοπράβ πολέμησε).

Οπώς γράφει στο σημείωμα του ο Γ. Μολέσκης η δημιουργική πράξη της κοινοτήτας... Ο νόμος και η τάξη πρέπει να διασφαλίζον

Πρωθείται πολιτική τιμών - ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ Ο ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ

Με ύφος που εκπλήσσει και με φρασεολογία που ξεφεύγει από τις συνηθισμένες αοριστολογίες του πρόσφατου περιθώντος, ο υπουργος οικονομικών επιδόθηκε σε μια ανευ προηγουμένου επίθεση ενάντια στα μεροκάματα.

Συγκεκριμένα επέρριψε την ευθύνη για την επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης στους εργαζομένους. Ξεκαθάρισε, επίσης, τους κυβερνητικούς προσανατολισμούς όσον αφορά την οικονομική πολιτική.

Ετσι συγκεκριμένα τα συμπεράσματα που προκύπτουν είναι τα ακόλουθα:

α) Η κυβέρνηση διαπιστώνει πως η οικονομία του τόπου δεν βρίσκεται σε καλη πορεία. Τα προβλήματα είναι πάρα πολύ ανησυχητικά.

β) Η κατάσταση στο ισοζύγιο πληρωμών δεν είναι καθόλου ρόδινη: Οι εισαγωγες χρηματοδοτούνται σε σημαντικό βαθμό από τις ξένες βοήθειες και τον εξωτερικό δανεισμό.

γ) Η άνοδος στην παραγωγικότητα είναι χαμηλή.
δ) Η κυπριακή βιομηχανία δεν είναι αρκετά συναγωνιστική στις ξένες αγορες.

ε) Ο πληθωρισμός εξακολουθεί να είναι ένα χαρακτηριστικό της οικονομικής ζωής.

στ) Εμφανίζονται δυσοιωνά σημαδια στην «αγορα εργασίας», όπου ήδη η «προσφορα» ξεπερνα τη «ζήτηση» με αποτέλεσμα

αστικης κοινωνίας που βρίσκεται σε κρίση.

Οι ευθύνες των συνδικαλιστικων φορέων είναι σήμερα τεράστιες.

Πέρα, όμως, απ' αυτο δίνεται σήμερα μια μάχη προπαγάνδας, μια ιδεολογικη πάλη: Με κανένα τρόπο δεν πρέπει ν' αφεθει να περάσει η γραμμη των κεφαλαιοκρατων. Οτι, δηλαδη, για να ορθοποδήσει η οικονομία πρέπει να περικοπουν τα μεροκάματα.

Ζητείται η παγοποίηση των ημερομισθίων. Στην πραγματικότητα ζητείται κάτι πέρα απ' αυτο: Η μείωση των πραγματικων ημερομισθίων. Η κυβέρνηση ευνοει την κατάργηση του τιμαριθμικου επιδόματος, ενος κεκτημένου δικαιώματος των εργαζομένων.

Ετσι η τιμαριθμικη προσαρμογη -έστω και εκ των υστέρων -θα πάψει να υπάρχει. Φυσικα η κατάργηση του τιμαριθμικου επιδόματος πιθανο να μην είναι σήμερα πολιτικα εφικτη. Για τούτο η κυβέρνηση αφήνει να νοηθει πως είναι διατεθειμένη να δεχτει και μερικη κατάργηση του τιμαριθμου, με την αφαίρεση ορισμένων ειδων απο τον «οικογενειακο προϋπολογισμο» που παίρνεται ως δείγμα.

Αυτη είναι η ουσία της σημερινης πολιτικης του κράτους. Ειναι η φυσιολογικη αντίδραση μιας

Μήπως όλες τούτες οι

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ

Συνέχεια απο την πρώτη προσφυγή στον ΟΗΕ γιατι και πάλι θα κληθουν τα δυο μέρη σε διαπραγματεύσεις με νέες υποχωρήσεις και νέα βήματα προς τη διχοτόμηση. Η θέση της ΕΔΕΚ, όπως εκφράζεται επίσημα, υποβιβάζει την αντίθεση στη συνομιλίες σε δυσνόητη διαδικαστικη διαφωνία.

8. Η αντίθεση στις ιδέες Βάλντχαιμ πρέπει να συνδιαστει με μια γενικη άρνηση των ενδοκυπριακων συνομιλιων και με την προσφορα μιας αποτελεσματικης εναλλαχτικης πορείας. Χωρις αυτες τις προϋποθέσεις η αντίθεση στις ιδέες Βάλντχαιμ θα οδηγήσει την ΕΔΕΚ πολυ σύντομα σε

υποταγη στα τετελεσμένα των συνομιλιων που θα έχουν δημιουργήσει τα αστικα κόμματα και το ΑΚΕΛ

9. Η σωστη τοποθέτηση της ΕΔΕΚ σήμερα θά πρεπει να ήταν η καταγγελια της διαδικασιας των συνομιλιων που μόνο στη διχοτόμηση μπορουν να οδηγησουν και η προώθηση του κοινου μετώπου Ελληνοκυπριων και Τουρκοκυπριων εργαζομένων σε κοινο μέτωπο για μια Σοσιαλιστικη Κύπρο η άρνηση του δικαιώματος στους Ε/Κ και Τ/Κ αστους να διαπραγματεύονται πώσ απο τις πλάτες της εργατικης τάξης και η αντικατάσταση των Ενδοκυπριακων συνομιλιων με τη συνεννόηση των αριστερων δυνάμεων στην Ε/Κ και Τ/Κ κοινότητα.

εισοδημάτων;

δηλώσεις και αντιδηλώσεις δεν είναι παρατο προοίμιο μιας νέας «συμβιβαστικης λύσης»;

Καθόλου δεν αποκλείεται πως εκει οδηγουν τα πράγματα. Ηδη η ΠΕΟ μιλα για πολιτικη τιμων και εισοδημάτων. Η πολιτικη τιμων και εισοδημάτων τισοδυναμει στην ουσία μένα συγκαλυμμένο τρόπο για να περικοπουν τα εργατικα εισοδημάτων. Γιατι ποιος εγγυάται πως το κράτος μπορει να ελέγξει τις τιμες, που εξαρτούνται απο χιλιάδες παραμέτρους. Σε καμια καπιταλιστικη οικονομια δεν έχει γίνει δυνατος ο αποτελεσματικος έλεγχος των τιμων. Ετσι μια τέτοια πολιτικη θα λειτουργει αποκλειστικα

για το πάγωμα και ακόμα τη μείωση των μεροκαμάτων.

Ομως, κι αν ακόμα δεν γίνει εφικτη η εφαρμογη μιας πολιτικης τιμων-εισοδημάτων η οικονομια δεν σώζεται αφ' εαυτης. Θα εξακολουθήσει να υποθηκεύεται ακόμα πιο άμεσα σε απ' ευθειας ξένα πολιτικα και οικονομικα συμφέροντα, χωρις βέβαια για είναι δυνατο το ξεπέρασμα της κρίσης. Με λίγα λόγια η πολιτικη τιμων και εισοδημάτων είτε εφαρμοστει είτε όχι δεν θα βγάλει την Κύπρο απο την οικονομικη κρίση. Θα μειώσει όμως, το βιοτικο επίπεδο των εργαζομένων, σε μια προσπάθεια αυξησης του μεριδίου των κερδών.

**αγοραζετε
τη
σοσιαλιστικη
εκφραση**

**σοσιαλιστικη
εκφραση**

Η Σοσιαλιστικη Εκφραση διατίθεται στα Γραφεία της :
Σ.Ε. Θεοκρίτου 6E Λευκωσία και στα περίπτερα.
Τηλ. 61553

Σοσιαλιστικη Εκφραση
Τ.Κ. 5475 Λευκωσία
ΤΙΜΗ 75 μιλς

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικο: £2.600
Εξωτερικο:
Ελλάδα: £4.500
Ευρώπη: £5.100
Αμερικη: £6.500